

מסורת הש"ס

(א) מעילה (ג, ט, טז טז, ז, ט"ו) 'ועי' מו' לעיל יד' ד"ה ב"ה"ה) (ד) ירושי' מגילה פ"א ה"ב (ה) כ"ה"א, (ו) חגיגה (ז, ו) [לעיל קטו]; (ח) [לעיל ט, קט; ח] (ט) ה"כ צו ריש פרשי' (י) 'שיך לעמ' הקדום, (כ) עי' רש"י.

הגהות הב"ה

(א) גמ' ואיבעיא להו עלוי מהו שירדו רבה אמר: (ב) שם אלב' הדמין גוהר ונותר וטעמא (ג) רש"י ד"ה וסילא יסף וכו' הא האם היתה הובא פיניה רחאי:

שינויי נוסחאות

[א] גי' הפסדים היא גי' הרמב"ם, ועי' ברש"י גי' אחרת (הגרי"ב), והש"ס קיין גמ' בני' רש"י ונכמת"ה הוא בני' רש"י, ועי' דאיתמר נמוק דהנין. וס' מוס'. ועי' ט"ז' וי"ק: [ב] דלמא לא שבא תבעי לרב יוסף ב' לילי' (ש"ס): [ג] למזבח מהו שירדו לילי' (שסכ"ב), וכ"כ רש"י ועי' מוס': [ד] היבא דמשלה בהו האור לא תביעי לך כי תביעי לך היבא דלא משלה בהו האור איבא דאמרי היבא דלא משלה כו' (ש"ס) ובכ"ז בבבא"ה, ועי' להלן אות לא. ומשני כ"ז דליג לא נשך מילתא כלל (ס"ה): [ח] לגי' רש"י ז"ל רב אמר כשרה ושמואל אמר פסולה (בב"ז, זצ"ק, וכה בבב"ם, ועי' מ"ק וקד' וקבלא מבני' כ"ז) ז"ל וכן (ש"ס), וכה ברש"י [ח] הסיבות שפבוגינס' דלא חוי לא מקדש' דמיתא דפ' המזבח [מקדש] (לעיל פג:). מתוך שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני צין רחוי צין שאינו רחוי מ"ל עולה והני לאו רחוי מיהו דלרבה י"ח כמאן דחנקינן דמי: **מקום הוא.** שצורה נשחטו: **דבעי רבי ינאי אצרי עולה צמם וצמיה** (דף ג:) נמי הכי גרס לה **אכל לא צרבי ינאי** גרס לה התם י"ח: **אצרי עולה שנשחטה צממם יחיד.** שלא במקומה הוא לגבי צמה גדולה **קדשי קדשים ששחטן צדروس:** ה"ג [א] **איסור עולה צמם יחיד ששחטה** **עולה צמם יחיד רב אמר כשר ושמואל אמר פסול וקמיפליגי בהו דרבי אלעזר רמי כסיב גולו אלי היום אכן גדולה.** צעוד שהוא יוס אלמא דלילה פסולה צממה קטנה והתם צמה קטנה הואי שהי צמלתמה היו א"א רודפים אחרי פלגמים וכתיב סיפא דקרא ויגישו כל העם איש שורו צידו הלילה: **רב משי ינאי קדשי צמם גדולה.** וקדקדשו לקדש צממה גדולה וע"ג דלקדשינהו צממה קטנה צעינן יוס: **אין קדשי צמם קטנה.** קרבו צלילה. ושמואל משי הא דכתיב יוס אקדשים קאי ואפילו קדשי צמה קטנה צעינן יוס הא [ב] דכתיב לילה צחולין: **צמדבר. סיני** [ג:] **מאלה מועד ואילן.** שסס נאמר צויקרא: קרן ונכש ויסוד ורינוע. ילפינן להו צפרק קדשי קדשים (לעיל טז). ובמזבח של משכן כתיב י"ד כיור וכן צין אהל מועד. וצין המזבח כתיב ציה (שמות ז') **חוס ושוק.** תנופה לפני ה' כתיב צהו (ויקרא ו') **שחית הפשט וניסוח כו'. דלא אשכחן צהו מיעוטא:** **ללא אשכחן צהו מיעוטא:** **ללא אשכחן דשריניהו צקטנה: וזמן.** לאכילה: **אכל הזמן והטוטר והטמא כו'. סיפא דממתי' היא ולא צצרימא' הוא: מנין לעשות זמן.** להיות נפסל צנות [ח:] **הלן.** היינו נותר: **והיואל ישרף.** נפקא לן צפסחים (דף פג). מהן לא הוצא את דמה אל הקדש פנימה [ח] היתה לפיכך אכל תאכלו אותה הא ^(א) **אס לא היתה פנימה רחיה היא לשרף: מה יואל כשר צממם.** קטנה שהי כשירה בלא מחילות אף לן כשר ומעמה לא יחא הזמן פוסל דהא אחיא מהאי דינא דלאמרן: ודין הוא. מדרך אחרת שיהא הזמן פוסל צה: **נחור**

[בז] צב"י ופנימה. ועי' צפסחים וצפריש"י שם. ולפי"ז א"ל להנהג ה"ח: [בח] גרסינן [ד]אייתמר קדשי כו' כ"ל (ח"ח): [בא] אכל בתל' ורש"י דמעילת נקט עולה במת יחיד כו'. וישרשו כגון ששחטה צדروس עי"ש (בב"ז), ועי' קר"י: [ל] ז"ל או שמא צצ"ק וח"ח: [לא] ז"ל ודללשון ראשון. [ולג] אבל [לח] וכן דפסי' ליתא. ועי' צ"ק ובה"ז שפי' כונת התוס' להקך מר לישנ' דלעיל כסוגיא דרמי בר חמא ונחור הספדים עלוני ובת"פ כ' כונת התוס' לפי גי' ה"שם שהוצא בלאת ד. וכ"כ קר"י, וכיוון מדעמו לנרסא וז':

חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול אי"ב אמר נתן לו לאכול השוק דמה חשיבות יש בשוק, ועי"כ צ"ל דלחמין כיון דהדר הדרי. אי"ז דלגי' יוסף פשיט אס בקדשים פסולין דהיינו ששחטן צדוס דה"ל כמאן דחנקיניהו ל"ל דלס עלו לא ירדו, כיש הלא דקדשים כשרין ון לחמין כמי שמפרק לקמן שחרי בבדי לא שייך קולא דאליה שחרי אין איתוהו רוב פסוהיה היה של טלה עכ"ל, משמע מלשון התוס' דאפילו האליה של גדי היא גי"כ חשובה ומי"מ אינה קרבה ועי"כ א"ר יוחנן ששם אותו האליה מהגדי לפני שאול היה אותו האורח לאכול וזהו איך חשוב דכדילי צ"כ. חשובה הטעמים אשר אמרו בה לא נתחורור אצלי ויש בהם קרישות. כי הטעם הראשון שלא היו מפלים אליה לגבוה בבמה קטנה. ב' ברייתות יש בסוף ובחיים דתני בהו מן בין במה גדולה לבמה קטנה ולא נזכר זה כלל, ובבבא מינייהו הני אין בין ובאידך תני דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה ובכלל לא נזכר חילוק אליה. ותו דרש"י דיל הקשה בפרק אין מעמידין ד"ל ולא חזה חזה ורשק דידהו לכהן ודבמה קטנה חזה וקיימא לן בפי' בחרא דובחים חזה ורשק בבמה גדולה ואין חזה ורשק בבמה קטנה. ואם

פרת חמאת

פרק ארבעה עשר

ש' שהכניסה גרס צדריי אלעזר שהכניסה לאחר ששחטה צחון. קטועה מחילות לכל דבר. גרס י' צמסכת מעילה (דף ג.). אלמלא אף קדשים שנשחטו צממה קטנה שהקריצן צגדולה כל דין צממה גדולה נוהג צהן.

ושמעין מינה נמי דבשעת היתר צממה נמי לא נשתנה דין גדולה

מהלכתא [א] ושמיהן הלשונות דרמי בר חמא פליגי אצריי אלעזר: **שהכניסה לפנים.** אחר ששחטה צחון וחזר והוציאה: **מסו.** מי נהוג צה דין קדשי צמה גדולה ליעטון [ב] צמרותם חזה ושוק

וצריך להחזירה לפנים או לא: ה"ג

דסנן קדשי קדשים כו'. ולא גרסינן

דליתמר ולא גרס אס עלוי לא ירדו

ומשנה היא צמסכת מעילה: **מועלין כן.** ולא אמרינן כמאן דחנקינן דמי

והוי להו כקדשים שמתו דילאז מידי

מעילה דמתניא י"ח צמסכת מעילה [ג:]

ה"ג צמסכת מעילה [דף ג:] והכי נמי

גרסינן לה י"ח **לאו היינו דרעה ורב**

יוסף דסנן קדשי קדשים ששחטן

צדروس מועלין צמם [ח] **ואיבעיא להו**

עלו מהו שירדו רבה אמר ירדו ורב

יוסף אמר אס [ח] **עלו לא ירדו.** רבה

אמר ירדו דלא דמו לשאר פסולין

שפסולן בקדש אלא כמאן דחנקינן דמי

אלמא לרבה לא אמרינן קלטו לרבי י"ח יוסף

אמרינן קלטו: דלא חוי לא מקדש.

דמיתא צפ' המזבח [מקדש] (לעיל פג:)

מתוך שנאמר כל הנוגע במזבח יקדש

שומע אני צין רחוי צין שאינו רחוי

מ"ל עולה והני לאו רחוי מיהו

דלרבה י"ח כמאן דחנקינן דמי: דחד

מקום הוא. שצורה נשחטו:

דבעי רבי ינאי אצרי עולה צמם

ויחיד שעלו למזבח מסו שירדו. ה"ה

ובמעילה (דף ג:) נמי הכי גרס לה

אכל לא צרבי ינאי גרס לה התם י"ח:

אצרי עולה שנשחטה צממם יחיד.

שלא במקומה הוא לגבי צמה גדולה

קדשי קדשים ששחטן צדרוס: ה"ג [ב]

איסור עולה צמם יחיד ששחטה

עולה צמם יחיד רב אמר כשר ושמואל אמר

פסול וקמיפליגי בהו דרבי אלעזר רמי

כסיב גולו אלי היום אכן גדולה.

צעוד שהוא יוס אלמא דלילה פסולה

צממה קטנה והתם צמה קטנה הואי

שהי צמלתמה היו א"א רודפים אחרי

פלגמים וכתיב סיפא דקרא ויגישו כל העם איש שורו צידו הלילה: רב

משי ינאי קדשי צמם גדולה.

וקדקדשו לקדש צממה גדולה וע"ג

דלקדשיניהו צממה קטנה צעינן יוס:

אין קדשי צמם קטנה. קרבו

צלילה. ושמואל משי הא דכתיב

יוס אקדשים קאי ואפילו קדשי צמה

קטנה צעינן יוס הא [ב] דכתיב לילה

צחולין: צמדבר. סיני [ג:] **מאלה מועד ואילן.**

שסס נאמר צויקרא: קרן ונכש ויסוד ורינוע. ילפינן להו צפרק קדשי קדשים (לעיל

טז). ובמזבח של משכן כתיב י"ד כיור וכן צין אהל מועד. וצין המזבח כתיב ציה (שמות ז')

חוס ושוק. תנופה לפני ה' כתיב צהו (ויקרא ו')

שחית הפשט וניסוח כו'. דלא אשכחן צהו מיעוטא:

ללא אשכחן צהו מיעוטא:

ללא אשכחן דשריניהו צקטנה: וזמן. לאכילה: **אכל הזמן והטוטר והטמא כו'. סיפא דממתי' היא ולא צצרימא'**

הוא: מנין לעשות זמן. להיות נפסל צנות [ח:] **הלן.** היינו נותר: **והיואל ישרף.** נפקא לן צפסחים (דף פג). מהן לא הוצא את דמה אל

הקדש פנימה [ח] היתה לפיכך אכל תאכלו אותה הא ^(א) **אס לא היתה פנימה רחיה היא לשרף: מה יואל כשר צממם.** קטנה שהי כשירה

בלא מחילות אף לן כשר ומעמה לא יחא הזמן פוסל דהא אחיא מהאי דינא דלאמרן: ודין הוא. מדרך אחרת שיהא הזמן פוסל צה:

נחור

[בז] צב"י ופנימה. ועי' צפסחים וצפריש"י שם. ולפי"ז א"ל להנהג ה"ח: [בח] גרסינן [ד]אייתמר קדשי כו' כ"ל (ח"ח): [בא] אכל בתל' ורש"י דמעילת נקט עולה במת יחיד כו'. וישרשו כגון ששחטה צדروس עי"ש (בב"ז), ועי' קר"י: [ל] ז"ל או שמא צצ"ק וח"ח: [לא] ז"ל ודללשון ראשון. [ולג] אבל [לח] וכן דפסי' ליתא. ועי' צ"ק ובה"ז שפי' כונת התוס' להקך מר לישנ' דלעיל כסוגיא דרמי בר חמא ונחור הספדים עלוני ובת"פ כ' כונת התוס' לפי גי' ה"שם שהוצא בלאת ד. וכ"כ קר"י, וכיוון מדעמו לנרסא וז':

חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול אי"ב אמר נתן לו לאכול השוק דמה חשיבות יש בשוק, ועי"כ צ"ל דלחמין כיון דהדר הדרי. אי"ז דלגי' יוסף פשיט אס בקדשים פסולין דהיינו ששחטן צדוס דה"ל כמאן דחנקיניהו ל"ל דלס עלו לא ירדו, כיש הלא דקדשים כשרין ון לחמין כמי שמפרק לקמן שחרי בבדי לא שייך קולא דאליה שחרי אין איתוהו רוב פסוהיה היה של טלה עכ"ל, משמע מלשון התוס' דאפילו האליה של גדי היא גי"כ חשובה ומי"מ אינה קרבה ועי"כ א"ר יוחנן ששם אותו האליה מהגדי לפני שאול היה אותו האורח לאכול וזהו איך חשוב דכדילי צ"כ. חשובה הטעמים אשר אמרו בה לא נתחורור אצלי ויש בהם קרישות. כי הטעם הראשון שלא היו מפלים אליה לגבוה בבמה קטנה. ב' ברייתות יש בסוף ובחיים דתני בהו מן בין במה גדולה לבמה קטנה ולא נזכר זה כלל, ובבבא מינייהו הני אין בין ובאידך תני דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה ובכלל לא נזכר חילוק אליה. ותו דרש"י דיל הקשה בפרק אין מעמידין ד"ל ולא חזה חזה ורשק דידהו לכהן ודבמה קטנה חזה וקיימא לן בפי' בחרא דובחים חזה ורשק בבמה גדולה ואין חזה ורשק בבמה קטנה. ואם

זבחים

קב.

אכל צפסרים ישנים גרסינן [ח] קדשי קדשים ששחטן צדרוס מועלין צהן אס עלוי לא ירדו ואיבעיא להו ירדו מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו רב יוסף אמר יעלו מיצעי לרבה כו' ומיירי צמסלה צהן האור להכי לכ"ע אס עלוי לא ירדו וצריש מעילה (דף ג:) דלמחר רבה אס עלוי

ירדו מיירי בלא משלה צהן האור

ומדע בלא היהא דמעילה צריך

לאוקמא הכא צמסלה צהן האור דאי

בלא משלה אמאי אמר רב יוסף אס

ירדו יעלו הא אמרינן פרק צ"ש

(לעיל מג.) כשם שאס עלוי לא ירדו כך

אס ירדו לא יעלו וכל שכן צשחיטת

דרוס דגרוע משאר פסולין והכא

מיירי שהכניסה חיה וקלטוה כדין

צממה גדולה להצריך כיוון וריומן

ידים ורגלים מן הכיור ואס היא

שלמים צעי תנופת חזה ושוק ולפי

גירסא וז גרסינן צסמןן אצריי [ח] עולת

צממה יחיד שעלו למזבח של צמה

גדולה וירדו מהו שיעלו פירוש דכיון

דשחטן צחון שמה הוי כמו שחטן

צדרוס וגם [ח] שמה כיון ששחטה

צהימר צחון צצממת יחיד שלכן

הקדישה תחילה לכולי עלמא היכא

דמשלה האור יעלה אכל [א] ללשון

רחשון דמצביא ליה בלא משלה ומדמי

ליה לשחיטת דרוס הלא פשיטא אפי'

שאר פסולין דלא גריעוי כמו שחיטת

דרוס אס עלוי וירדו לא יעלו דלאמר

עולא פרק צ"ש (טס) אס לא משלה

צהן האור כשם שאס עלוי לא ירדו כך

אס ירדו לא יעלו ^(א) וצריך לומר הא

דקאמר מילתא דפשיטא לרבה ורב

יוסף מיצביא ליה לרבי ינאי היינו

לאיכא דלאמרי:

הדרן עלך פרת חמאת וסליקא לה מסכת זבחים

במה קטנה איתמר עולת במת יחיד רב אמר אין טעונה הפשט וניתוח ורבי יוחנן אמר ^(א)טעונה הפשט וניתוח וקא מיפלגי בדר"י הגלילי ^(ב)דתניא ר"י הגלילי אומר ^(ג)עולה שהקריבו ישראל במדבר אין טעונה הפשט וניתוח שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך מר סבר מאהל מועד ואילך לא שנא במה גדולה ולא שנא במה קטנה ומר סבר בבמה גדולה אין בבמה קטנה לא תניא כותיה דרבי יוחנן דברים שבין במה גדולה לבמה קטנה ^(ד)קרן וכבש ויסוד וריבוע בבמה גדולה ואין קרן ויסוד וכבש וריבוע בבמה קטנה כיור וכנו ^(ה) בבמה גדולה ואין כיור וכנו בבמה קטנה חזה ושוק בבמה גדולה ואין חזה ושוק בבמה קטנה דברים ששוותה במה גדולה לבמה קטנה שחיטה בבמה גדולה וקטנה הפשט וניתוח בגדולה וקטנה דם מתיר ומפגל בגדולה וקטנה מומין וזמן בגדולה וקטנה: אבל ^(ו) נותר והזמן והטמא שזין בזה ובוזה: ת"ר ^(ז)מנין לעשות זמן בבמה קטנה בבמה גדולה ^(ח) (אמרה תורה לן ישרף ופיגול ישרף מה פיגול פסול בבמה אף לן פסול בבמה או כלך לדרך זו) דהא אמרה תורה לן ישרף ויוצא ישרף מה יוצא כשר בבמה אף לן כשר בבמה ^(ט) ולאן ק"ו הוא מעופות

דב"ים שבין במה גדולה לבמה קטנה, שאלה, כתוב בספר שמואל ירום הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול וגו' ודרשו ד"ל השוק ותהליה, והקשה אחד איך היה זה והרי הם היו אוכלים זבחי שלמים והאליה לבבזה, ותיירך המתירך דקולין במת יחיד הוא כמו שמצינו שור מקריב בבמת יחיד וכן עולה נקבה כשרה בבמת יחיד דכתיב וקח שמואל טלה חלב אחד ויעלוהו עולה ועלה כותבי ושמואל לא היה כהן, וכן דברים אחרים כדאיתא בסוף זבחים, והביט המקשה דבר זה צריך ראייה מדברי ד"ל שנתא האליה של קדשים מותרת להדיוט בבמת יחיד שלא נזכר להחיות בבמת יחיד כחוב דהיינו האליה שארייה בקרבן לבבזה, שבראי' היו אוכלין פת עם הבשר של שלמים ומה לי פת מה חבשו בבמת יחיד שאל לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה מאי והעליה דמסכתא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עליה דשוק כי בעי אנפוי ומנפוי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עליה דשוק קאי, וק"ל דבין למר ובין למר רבין אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר וחזהו ולמר ושופי, אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירורן השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה, ועוד אם היה עמהם חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה מאי והעליה דמסכתא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עליה דשוק כי בעי אנפוי ומנפוי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עליה דשוק קאי, וק"ל דבין למר ובין למר רבין אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר וחזהו ולמר ושופי, אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירורן השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה, ועוד אם היה עמהם חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה מאי והעליה דמסכתא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עליה דשוק כי בעי אנפוי ומנפוי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עליה דשוק קאי, וק"ל דבין למר ובין למר רבין אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר וחזהו ולמר ושופי, אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירורן השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה, ועוד אם היה עמהם חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה מאי והעליה דמסכתא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עליה דשוק כי בעי אנפוי ומנפוי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עליה דשוק קאי, וק"ל דבין למר ובין למר רבין אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר וחזהו ולמר ושופי, אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירורן השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה, ועוד אם היה עמהם חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה מאי והעליה דמסכתא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עליה דשוק כי בעי אנפוי ומנפוי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עליה דשוק קאי, וק"ל דבין למר ובין למר רבין אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר וחזהו ולמר ושופי, אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירורן השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה, ועוד אם היה עמהם חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה מאי והעליה דמסכתא שוק לאליה, ר' אלעזר אומר שוק וחזה מאי והעליה דמחית לה לחזה עליה דשוק כי בעי אנפוי ומנפוי ליה, ור"ש בר נחמני אמר שוק ושופי מאי והעליה דשופי עליה דשוק קאי, וק"ל דבין למר ובין למר רבין אמר הכתוב והעליה יאמר למר והאליה ולמר וחזהו ולמר ושופי, אלא צ"ל בין למר ובין למר שבא להראות לנו לאפוקי מתירורן השני דהיינו שלא לומר שהיה עמהם חולין שנעשו על טהרת הקדש וכו' ועשה שמואל זה לכבוד שאול וכו' אלא דה"ק והעליה ר"ל שהיה הכל משלמים דהיינו העליה שעל אותה השוק עצמה, ועוד אם היה עמהם חולין אין שום איסור בדבר, מה שאין כן בתיירך הראשון להחיר האמורין של קדשים להדיוט מבלי ראייה שהאליה מכליל האמורין היא, ואחרים תירצו כך דה"ל אמרינן בפי' אין מעמידין ירום הטבח את השוק וגו' ר' יוחנן שאר שוק ואליה